

II. RÉSZLETES INDOKOLÁS.

Az 1. § a becikkelyezésről szól és felsorolja azokat az államokat, amelyeknek meghatalmazottai a Megállapodást, illetőleg mellékleteit aláírták.

A 2. § a Megállapodásnak és hivatalos magyar fordításának szövegét tartalmazza.

A Megállapodás 1. cikke az 1947. évi december hó 31. napjáig meghosszabbítja ama elsőbbségi jogok érvényesítésének határidejét, amelyek a háború során benyújtott szabadalmi bejelentésekből erednek.

A 2. cikk az 1948. évi június hó 30. napjáig terjedő utólagos határidőt enged a szabadalmak, stb. fenntartásához szükséges és a háború következtében elmulasztott jogcselekmények pótló fogantatására.

A 3. cikk az ilymódon megújított védjegyekkel kapcsolatban kimondja, hogy a mulasztás folytán az oltalomban keletkezett időhézag nemlétezőnek tekintendő.

A 4. cikk ugyanezt az elvet állapítja meg a nemzetközi védjegyekkel kapcsolatban.

Az 5. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy a gyakorlatbavételre rendelt határidőbe a háborús időszak tartama nem számít be. Ugyanígy nem számít be a belajstromozott védjeggyel szemben a belajstromozást megelőzően használt, de be nem lajstromozott védjegy tulajdonosa részéről indítható törlési kereset határidejébe sem a háborús időszak.

Az 5. cikk (2) bekezdése szerint továbbá a szabadalmak, stb., a nemgyakorlás miatti jogkövetkezményekkel az 1949. évi június hó 30. napja előtt nem sujthatók.

A 6. cikk (1) bekezdése lehetővé teszi, hogy azok, akik a háborús mulasztások folytán időlegesen megszűnt ipari tulajdonjogokat e megszűnés idején jóhiszeműen gyakorlatba vették, e gyakorlást a jogoknak a jelen Megállapodáson alapuló visszaállítása után is folytathassák. A jogok tulajdonosainak járó kártalanítás iránt — viszonyosság esetén — rendelettel kell intézkedni.

E cikk (2) bekezdése lehetővé teszi, hogy a tényleges használóval egyező elbánásban részesíttessék az a feltaláló, akit a tényleges gyakorlatbavételben a háború megakadályozott.

A 7. cikk megengedi szűkebb körű, esetleg kétoldalú kedvezőbb megállapodások létesítését.

A 8. cikk szerint a Megállapodás nem gátolja a békeszerződések érvényesülését.

A 9. cikk a Megállapodás megerősítését és az ahhoz való csatlakozás szabályait határozza meg; a 10. cikk az egyes államok fennhatósága alá tartozó területekre való kiterjesztés lehetőségéről, a 11. cikk pedig az eredeti Megállapodás-szöveg őrzéséről szól.

A 3. § a Zárójegyzőkönyv szövegét és hivatalos magyar fordítását tartalmazza. Ennek I. alatti része az un. UNRRA-segélyezés során netán felmerült védjegyutánzásokkal kapcsolatban zárja ki, hogy azok akár a védjegytulajdonos terhére, akár annak javára érvényesíthetők legyenek.

E Zárójegyzőkönyv II. alatti része a csehszlovák honosságú személyek számára azt a jogot biztosítja, hogy ama bejelentéseikkel kapcsolatban, amelyeket a reájuk nézve fennállott kényszer hatása alatt a berlini német szabadalmi hivatalnál kellett benyújtaniok, a rendes csehszlovák bejelentésekkel egyező jogokat érvényesíthessenek.

A 4. § a Pót-zárójegyzőkönyv eredeti szövegét és hivatalos magyar fordítását tartalmazza. Ez a jegyzőkönyv a Zárójegyzőkönyv I. száma alatt a védjegyekkel

kapcsolatban megállapított szabályt a szabadalmakkal kapcsolatban is alkalmazni rendeli.

Az 5. § — deklaratív jelleggel, az összes szakérdekeltségek egybehangzó kérelmére — kimondja, hogy a kedvezmények a magyar állampolgárokat is megilletik.

6. § (1) bekezdése a hatálybaléptetésről és végrehajtásról intézkedik. A (2) bekezdés az 1932 : XVII. törvénycikk és a 4.300/1932. M. E. számú rendelet intézkedéseivel is összhangban a keletkező jogviták elintézésének hatáskörét a Szabadalmi Bíróságra ruházza.

A (3) bekezdés felhatalmaztatásomat tartalmazza végrehajtási rendeletek kiadására. A végrehajtás során intézkedni kell a Megállapodás által érintett kérdések tárgyában Magyarországon ezideig megjelent jogszabályok — kormányrendeletek — hatályának korlátozásáról, illetve azok hatályon kívül helyezéséről. Az igen rövid idő alatt létesített Megállapodás szövegének pongyolaságára vezethető vissza az a körülmény, hogy pl. az 1. cikk végén szereplő határidő az »1947. évi december hó 31. napjáig« kifejezéssel van meghatározva, míg pl. a 2. cikkben az »1947. évi június hó 30. napja előtt« már benyújtott kérelemről esik szó, holott mindkét esetben nyilvánvaló, hogy a szándék arra irányult, hogy a határidő utolsó napja a határidőbe beszámíttassék. Ezért szükséges, hogy a vonatkozó határidő — a szükséges helyeken a Megállapodáshoz képest egy-egy nappal meghosszabbítva — a végrehajtási rendeletben megfelelően megállapíttassék. Az e bekezdésben felsorolt kormányrendeletek alapján számos olyan jogcselekmény végeztetett, amely az e kormányrendeletekben előszabott szigorúbb feltételeknek ugyan nem, de a Megállapodás feltételeinek megfelel. Kívánatos, hogy azok a hiányosságok, amelyek a Megállapodás késői megkötésével, illetve hatálybalépésével kapcsolatban így felmerültek, konvaleáltassanak. Ez a jelen törvény rendelkezéseinek részleges vagy teljes visszamenő hatállyal való felruházásával történhetik.

A fentebb felsorolt kérdéseknek közös jellemzője, hogy azok szabályozásánál különös rugalmassággal és gyorsasággal kell eljárni. Jelentőségük pedig viszonylag csekély. Ezért kívánatos, hogy elkerültessek az e kérdést szabályozó rendeletek minisztertanácsba vitele és szükséges, hogy azok szakminiszteri rendeletként legyenek kiadhatók.

A Megállapodás államközi hatályosulásával kapcsolatos adminisztrációt a svájci Szövetségi Kormány megbízásából az Unió Bernben székelő irodája végzi, amely a vezetésem alatt álló minisztériummal van összeköttetésben. Erre, valamint ama tényre figyelemmel, hogy az ipari tulajdonjog terén a legfőbb felügyeleti jogkör tárcámat illeti, az eddigi gyakorlatnak is megfelelően, a törvénytervezet 6. §-ának (4) bekezdése előírja, hogy a Megállapodás 7., 9., és 10. cikkében szabályozott, annak a résztvevő államok közötti hatályosulása tekintetében felmerülő kérdésekben az iparügyi miniszter nyilatkozata irányadó.

Budapest, 1947. évi október hó 23-án.

*Bán Antal s. k.,
iparügyi miniszter.*

hogyan javaslatot terjesztenék elő, tisztelettel felhívom az országgyűlés és az országgyűlésen keresztül a kormányzati figyelmét arra, hogy a demokráciának sokkal megfelelőbb volna a 2. § alapján a politikai bizottsághoz utólag jóváhagyás végett beterjesztett rendeleteknek olyatén való bemutatása, hogy azokat egyúttal meg is indokolná a kormányzat. Erre a gondolatra hívom fel az előadó úr figyelmét, de erre a gondolatra hívom fel, — hiszen a demokráciának egyedül felel meg — a kormányzat figyelmét is.

Elnök: A szakaszhoz több szónok nincs feliratkozva. Az előadó úr kíván szólni.

Dulin Jenő (kg) előadó: T. Országgyűlés! Kérem, hogy a szakaszt méltóztassék változatlan szövegében elfogadni. A képviselő úrnak az az aggálya, amely a rendeletek megindokolásával kapcsolatos, eloszlik, mert hiszen amikor a kormány a politikai bizottság elé terjesztett egy rendeletet, az ottlévő képviselő uraknak módjában és lehetőségében áll a kormányrendelet indokolását az előterjesztő kormánytól, illetve minisztertől megtudni.

Elnök: A vitát bezárom és a tanácskozást befejezettnek nyilvánítom. Következik a határozathozatal. Kérem a t. országgyűlést, méltóztatnák-e a szakaszt a bizottság szövegezésében elfogadni? *(Igen!)* Ha igen, kimondom a határozatot, hogy az országgyűlés a 2. §-t a bizottság szövegezésében elfogadta.

Következik a törvényjavaslat 3. §-ának tárgyalása. Kérem a jegyző urat, szíveskedjék a szakaszt felolvasni.

Farkas György jegyző (felolvassa a törvényjavaslat 3. §-át, amelyet az országgyűlés hozzászólás nélkül elfogad. Felolvassa a 4. §-t.)

Elnök: Az előadó úr kíván szólni.

Dulin Jenő (kg) előadó: T. Országgyűlés! Azt a módosítást javaslom, hogy a 4. § első és második mondatát sorrendileg méltóztassanak felcserélni, tehát a mostani (2) bekezdés lenne a törvény végleges szövegében az (1) bekezdés, a mostani (1) bekezdés pedig a (2) bekezdés. A célszerűség és az észszerűség tudniillik azt hozta inkább magával, hogy először állapítsuk meg azt, hogy az 1946:XVI. tc. 2. §-a hatályát veszti, és a legvégén állapítsuk meg azt, hogy a jelen törvény kihirdetése napján lép hatályba.

Elnök: A vitát bezárom és a tanácskozást befejezettnek nyilvánítom. Következik a határozathozatal. Kérem a t. Országgyűlést, méltóztatnák-e a 4. §-t az eredeti szövegezésével szemben Lupkovits György képviselő úrnak az előadó úr által is magáévá tett módosító indítványával elfogadni? *(Igen!)* Ha igen, kimondom a határozatot, hogy az országgyűlés a 4. §-t Lupkovits György képviselő úrnak az előadó úr által is magáévá tett módosító indítványával fogadta el.

Ezzel az országgyűlés a törvényjavaslatot részleteiben is elfogadta. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

Révész Mihály képviselő úr, mint a mentelmi bizottság előadója kíván jelentést tenni.

Révész Mihály (szd) előadó: T. Országgyűlés! Szélig Imre képviselőtársam helyett van szerencsém beterjeszteni a mentelmi bi-

zottság jelentését. Pfeiffer Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi ügyében. *(Mozgás a kommunistapárton.)* Tisztelettel kérem a jelentés kinyomatását, szétosztását és annak idején napirendre tűzését.

Elnök: Az előadó úr által beterjesztett javaslatot az országgyűlés kinyomatja tagjai között szétosztatja, napirendre tűzése iránt később fogok javaslatot tenni.

Az előadó úr kíván szólni.

Révész Mihály (szd) előadó: T. Országgyűlés! Van szerencsém beterjeszteni a mentelmi bizottság jelentését Pászthory István országgyűlési képviselőnek a mentelmi bizottsághoz történt utasítása tárgyában. *(Olvasza):* »Pászthory István országgyűlési képviselőt a folyó évi október hó 30. napján tartott ülésben tanusított magatartása miatt a november hó 5-én tartott 16. ülésben az országgyűlés a mentelmi bizottsághoz utasította, miről az elnök a mentelmi bizottságot a házszabályok vonatkozó rendelkezéseiben előírt teendők megtétele céljából értesítette.

A mentelmi bizottság folyó évi november hó 11. napján megtartott ülésében foglalkozott ezzel az ügygel.

A mentelmi bizottság megállapította, hogy az október hó 30. napján tartott ülésben Zöld Sándor országgyűlési képviselő felszólalása alkalmával az elnöklő Implom Ferenc alelnökre vonatkozólag Pászthory István képviselő azt a közbeszólást tette, hogy »gyáva az elnök«. A bizottság megállapította, hogy nevezett képviselő ezen kijelentésével az országgyűlés elnökével szemben a házszabályok 11. §-ának (1) bekezdésébe ütköző durva sértést követett el. Ennek folytán a házszabályok 13. §-ának (1) bekezdésében előírt határidőben javasolja a t. Országgyűlésnek, hogy Pászthory István országgyűlési képviselőt az országgyűlés határozott naptári időtartamra, azaz 30 napra ideiglenesen zárja ki.

Elnök: Kérem a t. Országgyűlést méltóztatnák-e a mentelmi bizottság javaslatát elfogadni? *(Igen! Nem!)* Kérem azokat, akik elfogadják, szíveskedjenek felállni. *(Megtörténik.)* Többség. Kimondom tehát a határozatot, hogy az országgyűlés Pászthory István képviselő urat az országgyűlésből határozott naptári időtartamra, azaz 30 napra ideiglenesen kizárta.

Napirend szerint következik a második világháború által érintett ipari tulajdonjogok fenntartása, illetőleg visszaállítása tárgyában Neuchâtelben az 1947. évi február hó 8. napján aláírt nemzetközi megállapodás, valamint az ahhoz tartozó Zárójegyzőkönyv és Pótzárójegyzőkönyv becikkelyezéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása.

Hajdu Gyula előadó urat illeti a szó.

Hajdu Gyula (kp) előadó: T. Országgyűlés! A technika fejlődésével egyre nagyobb és nagyobb jelentőségre tett szert az ipari tulajdon. E tulajdon alatt értjük a szabadalmakat, védjegyeket, árumintákat, egyáltalában azokat a feltaláló vagy kezdeményező javára biztosított előnyöket tartalmazó intézményeket, amelyeknek célja és rendeltetése az, hogy az egyéni kezdeményezést az ezen kezdeményezéssel járó anyagi előnyök biztosításával lehetőleg védelemben részesítsük.

Az ipari tulajdon védelme nem állhatott meg egy ország határainál, mert hiszen a hatalmások nem respektálják az országhatárokat, hanem nemzetközi érvényesülésre törekcsenek, természetes dolog tehát az, hogy a védelemnek is nemzetközinek kellett lennie. Ennek következtében 1883-ban, az ipari fejlődésnek már aránylag korai korszakában párisi unió jött létre, amely egy nemzetközi multilaterális szerződésen keresztül biztosította az ipari tulajdon védelmét az ehhez az egyezményhez csatlakozott összes államokban, mondhatjuk nyugodtan, az összes kulturálmokban, kivéve olyan országokat, amelyeknek strukturája nem engedte meg az ehhez a megállapodáshoz, ehhez a nemzetközi meg egyezéshez való csatlakozást.

Az 1883-as párisi unió által garantált védelem azonban a háború következtében megszakadt. Az első világháború kitörése alkalmával megszűnt a védelem egyes országokban és csak a háború befejezése után létrejött békeszerződések során állt ismét helyre. Ezek a békeszerződések intézkedtek a multilaterális, valamint a bilaterális szerződések helyreállításáról, nevezetesen intézkedtek abban az irányban, hogy azok a szerződések, amelyeket két állam kötött egymással, milyen sorsot fognak követni a békeszerződés életbelépte után, de intézkedtek abban az irányban is, hogy a több ország között létrejött megállapodások sorsa milyen legyen.

A második világháború ugyancsak megszakította ezeket a szerződéseknek érvényesítését, úgyhogy a második világháború után újból felmerült a kérdés, hogy a nemzetközi szerződésekkel mi történjék.

Nem akarom követni itt, igen t. Országgyűlés, azt az elméleti vitát, hogy vajjon a háború ezeket a nemzetközi szerződéseket megszünteti-e vagy csak felfüggeszti. Tény, hogy az ipari tulajdonjogok védelmét célzó nemzetközi szerződéseket az egyes országok lehetőleg a háború alatt is respektálták. Ellenben természetesen történtek olyan intézkedések éppen a háború sikeres vitele érdekében, amelyek ezt a respektálást nem tették lehetővé.

A háború befejeztetvén, létrejött a békeszerződés; ez azonban nem intézkedik most kifejezetten a multilaterális szerződések további sorsáról. Eppen ezért eggyel több indok van arra, hogy nemzetközi megállapodás jöjjön létre ezeknek a szerződéseknek a további intézése tekintetében.

Igen t. Országgyűlés! Neuchatel-ben — még a békeszerződés megkötése előtt — összeültek a különböző országok küldöttei.

Ezeknek a küldötteknek sorában Magyarország küldöttei is ott voltak, akiket ezekre a tárgyalásokra még azelőtt meghívtak, mielőtt a magyar küldöttek a békeszerződést aláírták volna, ami ismét igazolja, hogy nem tekintették megszüntetnek a háború következtében a szerződés érvényét. Ennek következtében Neuchatelben a párisi unióban egyesült országok túlnyomó része összeült és megállapodott azokban a rendelkezésekben, amelyeket a háború által bekövetkezett megszakítás szükségessé tett.

Ezek a rendelkezések lényegükben arra vonatkoznak, hogy azokat a határidőket, amelyeket az ipari tulajdon biztosítása szempont-

jából a különböző törvények kitűznek — részint az ipari tulajdon érvényessége, részint pedig annak folytonlagos fenntartása, másrészt bizonyos illetékek fizetése és az ehhez a fizetéshez fűződő jogkövetkezmények tekintetében — a háború által történt megszakítástól függetlenül újra szabályozzák. Ez a törvényjavaslat, amely most itt az országgyűlés előtt fekszik, lényegében tehát a megszakítás folyton szükségessé vált új határidőmegállapítás becikkelyezését tartalmazza. Ez a neuchateli egyezés a párisi unióban egyesült államoknak az ipari tulajdon védelmére vonatkozó meg egyezését a háború által történt megszakításoktól függetlenül kívánja, illetőleg az új érvényesítést írja elő. Ehhez a magyar küldöttek hozzájárultak, amint hozzájárultak az ehhez az egyezményhez csatlakozott országok valamennyien.

Természetesen, amint mi is folytonlag adjuk a magunk ratifikációját, az egyes országok is folytonlag küldik a maguk aláírásait. A törvényjavaslat nálunk való tárgyalása idején érkezett be például újabb két ország aláírása. Nyilvánvaló, hogy ehhez az új egyezéshez a párisi unió összes országai csatlakozni fognak. Kérjük tehát a t. Országgyűlés elhatározását, hogy a magyar küldöttek által is aláírt neuchateli egyezményt a magyar törvénytárba mint magyar törvényt becikkelyezni méltóztassék.

Kérem a t. Országgyűlést, szíveskedjék az előterjesztett javaslatot a részletes tárgyalás alapjául elfogadni. A részletes tárgyalás során mindössze egy törvényszerkesztési módosítást fogok majd ajánlani.

Elnök: Kíván valaki a törvényjavaslathoz általánosságban hozzászólni? *(Nem!)* Ha szólni senki sem kíván, a vitát bezárom és a tanácskozást befejezettnek nyilvánítom.

Következik a határozathozatal. Kérem a t. Országgyűlést, méltóztatnak-e a második világháború által érintett ipari tulajdonjogok fenntartása, illetőleg visszaállítása tárgyában Neuchatelben az 1947. évi február hó 8. napján aláírt nemzetközi megállapodás, valamint az ehhez tartozó Zárójegyzőkönyv és Pótzárójegyzőkönyv becikkelyezéséről szóló törvényjavaslatot a bizottság szövegezésében általánosságban a részletes tárgyalás alapjául elfogadni? *(Igen!)* Ha igen, kimondom a határozatot, hogy az országgyűlés a törvényjavaslatot a bizottság szövegezésében általánosságban a részletes tárgyalás alapjául elfogadta.

Következik a törvényjavaslat részletes tárgyalása. Kérem a jegyző urat, szíveskedjék a törvényjavaslat címét felolvasni.

Farkas György jegyző: *(felolvassa a törvényjavaslat címét és 1—5. §-ait, amelyeket az országgyűlés hozzászólás nélkül elfogad. Felolvassa a 6. §-t.)*

Elnök: Az előadó úr kíván szólni.

Hajdu Gyula (kp) előadó: Ennél a szakasznál kérném annak a módosításnak elfogadását, hogy a szakasz (1) bekezdéséből utolsó bekezdés legyen. A törvényszerkesztés megszokott rendje ugyanis az, hogy »a kihirdetés napján lép életbe« szavakat tartalmazó hatálybalépésre vonatkozó rendelkezés a törvény legutolsó intézkedése szokott lenni. Eppen ezért kérem az országgyűlést, hogy e törvényszerkesztési szempontok figyelembevétel-

telével az (1) bekezdést a szakasz utolsó bekezdésének tegye meg.

Elnök: Kérem a t. Országgyűlést, méltóztatik-e a 6. §-t eredeti szövegezésében elfogadni, szemben az előadó úr által tett indítvánnyal? *(Nem!)* Ha nem, akkor kimondom a határozatot, hogy az országgyűlés a 6. §-t az előadó úr módosításával fogadta el.

Ezzel az országgyűlés a törvényjavaslatot részleteiben is letárgyalta.

Napirend szerint következik a házszabály-reviziós bizottság jelentésének tárgyalása a házszabályok 4. §-ának módosítása tárgyában.

Dulin Jenő előadó urat illeti a szó.

Dulin Jenő (kg) államtitkár, előadó: T. Országgyűlés! A házszabály-reviziós bizottság indítványozza a t. Országgyűlésnek és kéri annak az indítványnak elfogadását, hogy a házszabályok 4. §-át akként módosítsuk, hogy az abban megjelölt hatos jegyzői létszámot nyolc főre emeljük fel.

Egy ülésen négy jegyző van foglalkoztatva. Ha tehát a Ház állandóan ülésezik, amikor is legalább naponként váltani kell a jegyzőket, akkor a természetes váltószám négy lesz. Így minden másnapokinti váltással az észszerű és természetes jegyzői létszám nyolc lehet.

Régebben is volt nyolc jegyzője a képviselőháznak, sőt volt olyan idő, amikor a jegyzők létszáma tízre, sőt tizenkettőre emelkedett. A nemzetgyűlésen szintén nyolc volt eredetileg a jegyzői létszám, amelyet a második ülészakban kísérletképpen lezártunk hatra. A gyakorlat azonban azt mutatja, hogy a hatos jegyzői létszám nem vált be. A jegyzők váltása tudniillik hatos létszám mellett állandó zavarokat okoz. Különösen zavarokat okoz akkor, ha például a jegyzők egyike-másika még beteg is vagy egyébként akadályozva van a megjelenésben. A Ház hosszabb ülésein — például a költségvetési viták, stb. — hatos létszám mellett a jegyzők olyan helyzetbe kerülnek, hogy nem tudnak egyéb törvényhozói kötelességüket ellátni, nem tudnának például a bizottsági tárgyalásokon résztvenni, nem is beszélve arról, hogy bizonyos magánügyeik elintézésére sem kerülhetne sor.

Mindezekre való tekintettel kérjük a t. Házat, méltóztatásuk a régi és teljesen bevált gyakorlat szerinti nyolcas létszámot elfogadni. Költségvetési szempontból nehézség nincs, mert a Háznak globális költségvetése van, úgyhogy a jegyzői tiszteletdíjak emelése semilyen akadályba nem ütközik.

Elnök: Kíván valaki a jelentéshez hozzászólni? *(Nem!)* Ha szólni senki sem kíván, a vitát bezárom, a tanácskozást befejezettnak nyilvánítom.

Következik a határozathozatal. Kérem az országgyűlést, méltóztatik-e a házszabály-reviziós bizottság jelentését a házszabályok 4. §-ának módosítása tárgyában elfogadni? *(Igen!)* Akkor kimondom a határozatot, hogy az országgyűlés a házszabály-reviziós javaslatot a házszabályok 4. §-ának módosítása tárgyában elfogadta.

T. Országgyűlés! Napirendünk anyagával végeztünk, ezért javaslatot teszek legközelebbi ülésünk idejére és napirendjére.

Javaslom, hogy legközelebbi ülésünket

holnap, november hó 12-én, szerdán délelőtt 10 órakor tartjuk és napirendjére tűzzük ki

1. az országgyűlés két jegyzőjének megválasztását.

2. a fiatakorúak budapesti törvényszékéről szóló törvényjavaslat tárgyalását.

Méltóztatnak napirendi javaslatomat elfogadni? *(Igen!)* Az országgyűlés a napirendi javaslatot elfogadta.

Hátra van még az interpellációs könyv felolvasása. Kérem a jegyző urat, szíveskedjék az interpellációs könyvet felolvasni.

Hegyesi János jegyző (olvassa): »Komlós Imre (f) — a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez — a magyar nevelői kar méltánytalan pedagógus-státuszrendezésének orvoslása tárgyában;

Kömüves József (szd) — a népjóléti, a pénzügy- és a belügyminiszterekhez — a köldűskérdés tárgyában;

Futó Dezső (f) — a belügyminiszterhez — az államrendőrség államvédelmi osztályának a Magyar Függetlenségi Párt elleni sorozatos jogellenes nyomozati cselekményei tárgyában;

Uczakay Mihály (f) — a földművelésügyi miniszterhez — a Tisza jobbpartján elterülő északi vármegyék katasztrófális helyzetéről;

Farkas Dénes (dn) — a földművelésügyi miniszterhez — hízlalási kérdések tárgyában;

Pártay Tivadar (kg) — a kormányhoz — a 9540/1947. M. E. számú rendelet tárgyában;

Rónaszéki Lajos (dn) — a pénzügyminiszterhez — a szeszadó ügyében;

Miklós Imre (f) — a közlekedésügyi és a pénzügyminiszterekhez — az államvasúti alkalmazottak sérelmei és mellékletményei tárgyában;

Szigethy Attila (pp) — a pénzügyminiszterhez — a dohánytermelők ügyében;

Nagy István (pp) — a honvédelmi miniszterhez — a határmenti csempészek és rablók ügyében;

ifj. Orosz Sándor (kp) — a földművelésügyi miniszterhez — az almózáshoz felhasználható falevelek ára tárgyában;

Szomolyai Agostonné (kp) — az iparügyi miniszterhez — a pétervásári járás villamosítása tárgyában;

Kálmán Ferenc (kg) — a közlekedésügyi miniszterhez — jószágértékesítés tárgyában;

Kálmán Ferenc (kg) — a földművelésügyi miniszterhez — a legeltetés tárgyában;

Visnyei Sándor (szd) — a népjóléti miniszterhez — a hadirokkantak járadékának rendezése ügyében;

Mikita István (pp) — a pénzügyminiszterhez — a dohánytermelő parasztságot ért sérelmek tárgyában;

Kardos László (kp) — a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez — az egyházi és világi tanszemélyzet részéről a Népi Kollégiumokat ért jogtalan zaklatások és sérelmek tárgyában;

Lukács Sándor (kp) — a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez — a természetbeni lakást élvező pedagógusok lakásainak bérlete fejében levont illetményösszegek rendezése tárgyában;